

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nicolai Revsneri Leorini Silesii Etesiae, siue Apinae
Therinae**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1581

VD16 R 1419

urn:nbn:de:hbz:466:1-12434

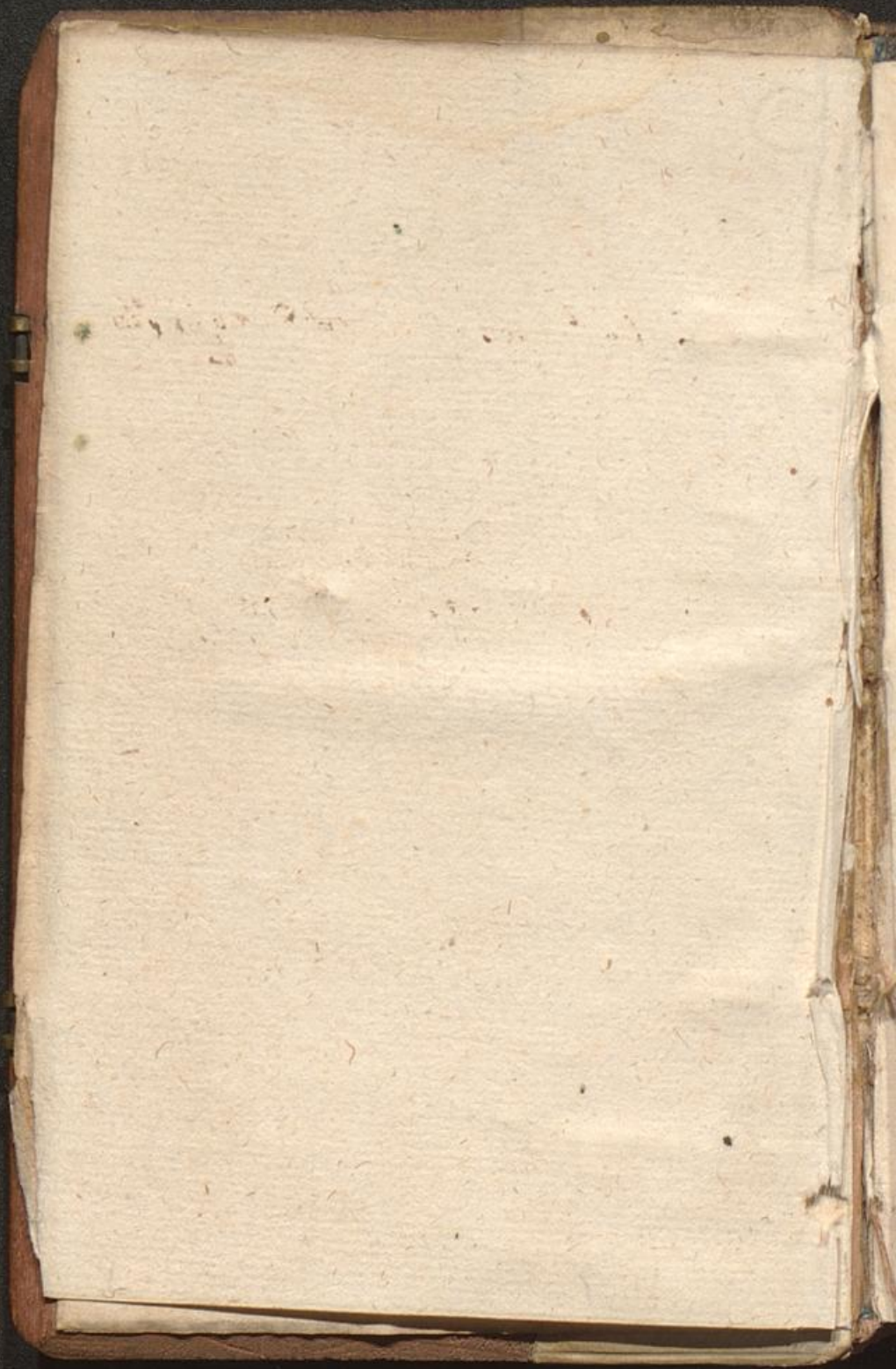
XVI

9

Th. 5859.

NICOLAI
REVSNERI
LEORINI SILESII

Etelsiæ,

siue

APINÆ THERINÆ.

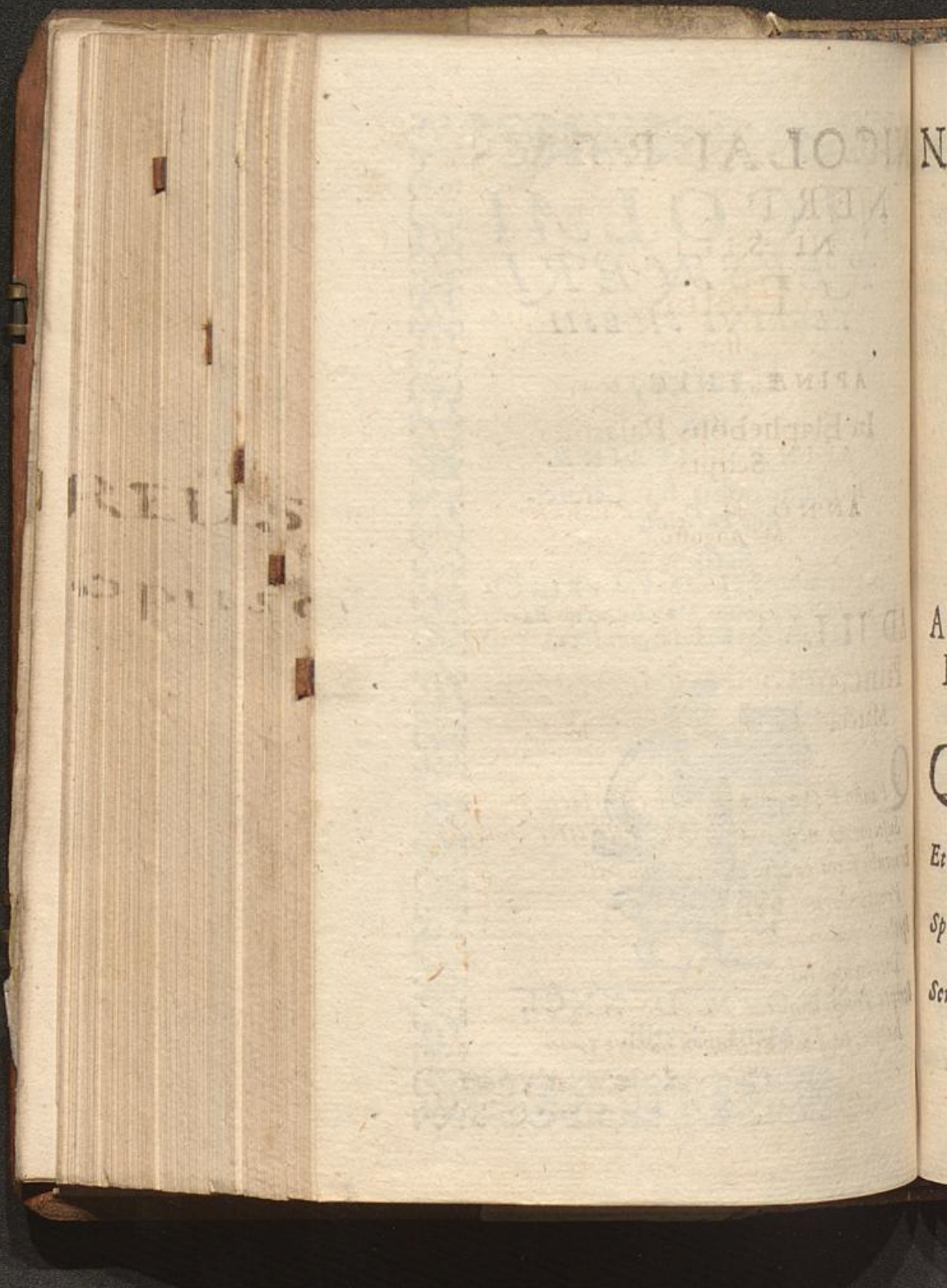
In Elaphebolijs, siue Ceruici-
dijs Palatinis

Scriptæ

AD ILLUSTRISSIMUM PRINCI-
pem D. Iacobum Marchionem Ba-
densem, & Hachburgium &c.

ANNO M. D. XXCI.
Mense Sextili.

NICOLAI REVS-
NERI LEORI-
NI SILESII

Etesiaë,

siue

APINÆ THERINÆ:

In Elaphebolis Palatinis
Scriptæ.

ANNO M. D. XXCI.
M. Augusto.

I.

AD ILLVSTRISSIMVM
Principem D. Iacobum,
Marchionem Badensem, CAR. F.

*Q*uando Palatino cum Principe sacra Diana
Suscipis: & nemorum lustra, IACOBE, subis:
Et iaculis fixos capis, aut in retia pressos
Venator ceruos conficis ense bonus:
Spectator pulcri certaminis ipse, comesque:
Disparibus lusi carmina pauca modis.
Scripta tibi quæ mitto, tuo sub nomine, Princeps
Inclyte. sit fas hæc nomen habere tuum.

A 2 Musaruna

Musarum cultor pariter, domitorque ferarum
Magnus ut Alcides, tu simul esse potes.
Sis bonus ô, vati que faue tibi magne fauenti
Marchio: quæque legis, consule quæso bono.

II.

Ad Ioannem Posthiū Me

De Etesijs suis.

Dum sicco cane terra feruet: atque
Crescens præripitur seges: diebus
Musæ quæ faciles Etesiarum
Nuper carmina fortè dictitârunt:
POSTHI, si madida nozem papyro:
Cur indignè Etesias vocari?

Sint ô sint modo Etesia salubres:
Et curas mihi temperent molestas:
Nec solùm mihi, sed meis patronis,
Et cunctis reliquis meis amicis:
Quorum nomina continet libellus.

Auræ sicut Etesia salubres,
Sicco sub cane, temperant calores
Aestatis nimios: suoque flatu
Languentes recreant, fouentque plantas:
Aut herbas vario colore pictas:
Et cæli volucres, marisque pisces:
Et quicquid pecudum vsquam vagatur.

Tunc nomen poterunt Etesiarum
Indelebile forsitan tueri.

III.

E Græco.

Principij nec certa, nec est satis vlla probata
Regula. tu finem prospice, certus eris.

IV.

Ad D. Phlippum Ludouicū
Com. Pal. Rheni, & Ducem
Bauariæ.

Dum calet, & medio Sol est altissimus orbe:

Et micat Icarij stella, PHILIPPE, canis:

In nemus ire iuuat: celsosque in cornua ceruos

Figere: seu pedicis fallere, sine plagis.

Sunt comites fratres ambo FRIDERICVS, &
(OTTO

HENRICVS, patriæ splendor vterq; domus.

Illustris nec abest coniux, ceu magna Diana,

ANNA: pari que fide BARBARA iuncta
(soror.

Circumstant equites, sed operti frondibus omnes

Arboreis: medij quæ patet æquor agri.

Sic prædæ ceruos intenti Marte fatigant:

Ac noua militia sic simulacra cient.

Consonat omne nemus magno clamore virorum:

Latratu que canum consonat omne nemus

A 3 Sic

*Sic latebras cerui pariter, ceruaque relinquunt:
Agmina sic glomerant puluerulenta fuga.
Pars ferro, plumboque cadit: pars plurima preda
Incidit in casses exagitata ducum.*

V.

D. Philippo Marchioni
Badensi . PH. F.

*Ille bonus princeps, & rex est dignus honore:
Subdita cui, non quem turba, PHILIPPE,*

VI.

Ad D. Ludouicum Princ-
pem VVirtebergicum, & Teccium.

*Qui princeps vult esse bonus: Patriæ Pater ille
Sic bonus: & gentis cura, salusque sua.*

*Perfugium populi LVDOVICVS nomine fer-
Si modò Germanæ vocis origo placet.*

*Sic tu perfugium populi jam grande futurus:
Auspicijs Patris hoc nomen, & omen habes.*

*Magna ducis virtus: si sit fiducia gentis,
Ac portus populi, confugiumque sui.*

*Dij precor hoc jubeant: & sospite prole virili,
Dent Pylios æquent vt tua fata Dies.*

VII.

Ad D. Ernestum Marchio-
nem Badensem, Caroli F.

Militia species venatio dicitur esse,

Preludium hie Martis.

Militat at male, qui luxu modò corpus, & otio,

Ignavia hie frangit.

Militia est labor: & Mars duro milite gaudet:

Perit otiosa virtus.

Militia sic vitat venator: amat que labores:

Torpere nec veterno,

Nec languere situ vires sinit: ipse libenter

Sudavit, alserit que:

Permoctans gelidis in montibus: atque pruinis,

Et Solibus perustus:

Corporis ut duret vires: Martique subinde

Se praparet futuro.

Magnanimos hic magnanimus non extimet hostes

Venator, atque miles.

IIIX.

Ad D. Othonem Henricum

Principem Palatinum, & Boium.

Cynthia est vatum, venantium Cynthia præsces:

(Fabula sic verus est) frater hic, illa soror.

Quid mirum? studijs operari me quoque Phæbus,

Et Phæbi quando, Dux generose, jubes.

Cynthia sed præstò tibi sit, mihi Cynthia: vnus

Sic fuerit voti quisque repenit sui,

Sic felix, celebrisque simul venatio nostra

Forsan erit: virtus carmine viua manet.

A 4 D. Sueic

IX.

D. Sueiccardo, Iulij F. Com.
Salmensi, & Neoburgio.

Sis vt homo, sed verus homo, SVEICCAR-

(D E: sit anri)

Sit patiens cultus mens, animusque tibi.

X.

Ad D. Vratislaum à Beren-
stein Baronem &c. Cæs. Confil. &c.
Cancell. Boëm.

Lex Dea, lex regum simul est regina, ducumque

Qui pâret legi, rex magis iste placet.

Imperet vt benè rex, sic lex animata sit ille:

Legis & imperium spontè, Dei que ferat.

Qui Legem dominam facit: ille facit quoque reg-

Ac dominum secum, qui regit astra, Deum.

Sic dum lege regis populos, & regna tot ample-

Magne Baro: regem jam facis ipse Deum.

Sis felix, sis (opto) diu: reginaque semper

Auspice Lex, quod agis, prosperet omne De-

XI.

Ad D. Fridericum Comitem
Palatinum Rheni, & Ducem Boie-
rum, VVolfg. F.

Dum vigil exerces studiū FRIDERICE Duce-

Et captas laqueis, missilibusque feras;

Mars ait: euge animi Princeps plenissime magni:

Sed mox venator, me duce, maior eris.

Me duce, cum regnis aliquando barbarus hostis

Incidet in casses, præda petita, tuos.

XII.

Ad D. Adamum à Dietrich-
stein, Baronem Holeburgium & Finc-
castenium, Cæs. Consil. & Palat. Imp.
Præfectum supremum.

Castor equis, Pollux canibus, sed vterque sagittis

Sectari docuit primus, ADAME, feras.

Post hos Hippolytus laqueis, & retibus vsus

Primus, quas nequijt viribus, arte domat:

Claudit & insidijs valles venator Orion

Ensisifer: & Perseus, qui Iouenatus erat.

Quod pulcrum magnis fuit his heroibus, adsit

Si modus, hic quisquam cur sibi turpe putet?

Sit tamen ista ducum potiùs, regumque voluptas:

Et sibi quos jungunt hi propiore loco.

At mihi sunt Musæ dulces ante omnia: syluæ

Sunt alijs: sua sic quemque cupido trahit.

XIII.

D. Hermanno Adolpho
Comiti à Noua Aquila.

Si quis habet, quod ADOLPHE cupit, fruiturq;

Felix, plus felix, qui cupit ipse nihil. (cupito:

A S Ad

XIV.

Ad D. Carolum Com. Pal.

Rheni, Ducem Bauariæ.

*Quò quis maior erit, sibi licere
Scit hoc, CAROLE, pauciora, namque
Quà sibi imperat, Imperator ille:
Et qui se regit, ille summus est rex.
Rectè viuere, summa sic potestas
Est, & nobilitas, & vna virtus.*

XV.

D. Friderico Comiti VVir-
tebergico, & Mompelgardico, & D.

Sybillæ, Principi Anhaltinæ, &
Afcaniæ.

EPITHALAMIVM.

Consilio dum nupta Dei tibi casta SIBYLLA

Fit conjux: Princeps Principe digna viro:

Maeste esto FRIDERICE tuis, Comes inclytus,

(cadus:

Ac, quod habet conjux, nomen, vt omen, am-

Cui Deus inspirat magnam cum pectore mentem

Composito: mens est Nympha Sibylla Dei.

Felix, cui datur illa Deo sic auspice conjux:

Consilium secum hic vtile semper habet.

Felix Aegeria fuit vt Numa coniuge Nymphae

Illam viri pectus, consiliumque fuit.

Me tibi dum princeps *FRIDERICVS*, pacis
(amator,

Fit coniux: modò quem numinis instar habes:

Matte tuis esto cædis, generosa *SIBYLLA*:

*Ac, quod habet Sponsus, nomen, vt omen, ama
Pacis amatorem faciunt quem numina diuùm:*

Ille vir est Salomon nomine, reque pius,

Felix Sponfa, viro quæ nubit pacis amanti:

Pectoris hæc secum gaudia semper habet.

Felix ceu Sulamitha fuit Salomone marito:

Coniugis hic dulcis pax, requiesque fuit.

*Dij faciant, sis vt FRIDERICO casta SI-
(BYLLA:*

Seu Dea, seu mens huic grata futura Dei.

*Dij faciant, sis pacificus FRIDERICE SI-
(BYLLÆ*

Dux Salomon: sapiens pectore, corde pius.

Ille Sibyllinos, mater longæua: paterque

Nestoreos felix viuat vt iste dies.

Hæc ego: Frischlino, quæ restant, cætera mando:

Qui thalami præco maximus vnus erit.

XVI.

D. Baldafari Kitlizio Ba-
roni Silesio.

E Græco.

Pertusum vas est ingratus: quicquid in istud (rit.

*Infundis Charitum, BALDASAR, omne pe-
Ad*

XVII.

Ad D. Marcum Fuggerum
Lib. Baronem Kirchbergæ, & VVeif-
senhornæ, Reip. August. Duumvirum.

*Quas alijs, & quas tibi seruans, crescere dando
Cernis opes: veras MARCE putabis opes.
Nam quæ marcescunt languore, laboreque parte,
Ac cruciant dominum, sollicitantque suum:
Sunt inopes fortassis opes: timor hæc tenere
Magnus: at hæc dolor est perdere major opes.*

XIIX.

D. VVolfgango Henrico
Streinio, Baroni Schuarzenauio,
Richardi F.

*Optima pars hominis lingua est, & pessima. namque
Immoderata nocet, sed moderata iuuat.*

XIX.

Ad D. Sigismundum Vie-
heuserum, Cæs. Consil. & sacri Rom.
Imperij Procancellarium.

*Quod fuit Augusto Romano Pollio quondam:
Augusto nunc hoc es SIGEMVND E. t. m.
Pollio patronus Flacco fuit, atque Maroni:
Tu quoque sis magnus Pollio queso mihi.
Quæ tua sit virtus, & quæ sapientia, dicam:
Perpetuoque tuum nomen honore colam.*

*Pollio ceu Flacco cultus fuit, atque Maroni
Magnificus titulis factus utriusque suis.*

XX.

Ad D. Conradum Baronem

Bemmelbergium & Hochburgium,

Dum metuit, ne viuat inops, & semper egenus:

Inter opes eget, & viuuit auarus inops:

Sparigitur ac niue, dum metuit CONRADE

(pruinam:

Iamque miser patitur, quæ timet vsque pati:

Sic & opes pereunt in eo malè namque misellus

Alget in his, & in his esurit, atque sitit.

O quam iusta Dei lex est: quod pœna redundat

Semper in his, per quæ peccat auarus homo.

XXI.

Ruperto à Stozingen,

EQ. & Conf. Cæs.

E Græco.

Si mora consilium maturat, laudo RUPERTE:

Sin minus: illius pœnitet, atque piget.

XXII.

Ad D. Ioan. Gothardum

Streinium, Gabr. F. Baronem

Schuarzenauium.

Virtus est sibi præmium, metusque.

Vt

*Ut viuas bend, præmiū bonorum:
Neu pecces, metus hoc facit malorum.
Virtus ipsa sui decoris index,
Vtrumque hoc gremio tenet beato.*

XXIII.

Ad Andream Fuchsiū à Bie-
bach, Legatum Palatinum Neobur-
giū Præsidem Graisbachium, & Præfe-
ctum Monhamium.

*Qui vult esse bonus venator, is otia vitet
Mollia, luxuriæ concomitata malo.
Sit vigil, atque laboris amans, parcusque quærit
Ac somni: patiens sit famis, atque siti.
Sit patiens æstus, & frigoris: vtile bello,
A teneris æstum posse, geluque pati.
Ille etiam primis jaculari discat ab annis
Fortis: & assiduo subdere calcar equo:
Atque huc, atque illuc duros versare lacertos:
Multa ferat, faciat multa subinde puer.
Multum vsus, artesque valent: labor omnia vincit
Improbis, & vires corpus habere facit.
Si sit opus cæco, vel aperto vnicere Marte:
Sic melius, diuini numine, victor abit:*

XXIV,

Alberto Fabro Iurisc.

Ceu flamma: sic tu, FABER, utere principis aulis
Si procul est, friges: sin propè flamma, cales.

XXV.

Ad Ioannem Sambucum

Cæs. Conf.

Si sit luxuriosus egens: si diues auarus:

Iniustus he potens sit: petulans he senex:

Quatuor hac, anima est quorum SAMBVCE

(superba,

Sunt inuisa homini, sunt odiosa DEO.

XXVI.

Ad D. Philippum Edouardū

Fuggerum, Baronem Kirchbergæ,

& VVeiffhornæ.

Quò maior, et quò Phæbus est illustrior,

Cæli tot inter sidera:

Hoc melior, hoc luce efficacior sua,

Quod viuit, omne recreat.

Sic tu PHILIPPE, quò vel es peritior,

Vel maior, aut illustrior:

Hoc melior, hoc mihi sis indulgentior,

Et gratia profusior.

Sic omne magnum fit bonum: sic est bonum

Communicans semper sui,

At quid rependam gratiæ, quæris? nihil

Quod nunc rependam gratiæ,

Scio

*Scio: nisi mentis fidelem memoriam
Gratiæ, tibi quam spondeo.
Sic ipse vitæ dux nihil desiderat
Sibi referri gratiæ
Pro luce, qua Sol recreat mundum, sua:
Suis abundans gratijs.*

XXVII.

Ad Ioannem Cratonem

à Craßheim, Med. & Conf. Cæs.

*Scilicet igne, CRATO, purum spectatur ut aurum
Sic auro pariter quisque probatur homo,
Sed non est eadem ratio. purum excoquit aurum
Ille: sed impurus sæpius hoc fit homo.*

XXIIX.

Ad Victorem Giselinum.

*Vince malum, sed vince bono: neu crimine culpam
Vince magis: VICTOR sic potes esse bonus.*

XXIX.

Ad Ioan. Georgium, & Gu-

*lielmum, & VVolfg. Christophorum
à Rotenhan EQ. FR.*

*Ibitis ò Equites? celebremque videbitis oram
Tandem: cui nomen Francia vestra dedit
Quà vetus ostentat turres Aureli: quaque
Vrbs Paridis celsum tollit ad astra caput.*

Et quæ Biturigum studijs Academia juris
Floret, alumna noui grata futura laris.
Hic rara fides vobiscum, notaque virtus!
Et comites Musas sic, Charitesque trahet?
Ite bonis auihus: quò virtus ipsa, fidesque,
Et quò vos Musæ nunc, Charitesque trahunt.
Sic felix abitus, redivus felicior opo:
Sic que via labor, & sit calor iste leuis.
Este mei longum memores, longumque valete:
Inque oculis me vos fert, animisque precor.
Sic oculis, animoque feram vos rursus: & omnis
Me vestrum tellus audiet esse diu.

XXX.

Stephano Endorfero,

Steph. F. Patr. Augst.

Si ratio curas, et si prudentia delet,
Non loca: non loca, sed te ipsum mutare memento.

XXXI.

Ad Adolphum Occonem

Med. & Histor.

Clio gesta canens multum tibi debet ADOL-
(PHE

OCCO: minus debet nec Panacæa tibi.

Ante quidem prisca Romæ monumenta, monetis
Eruta, Cæsaribus publica facta suis:

B Sed

*Sed nunc in lucem mittis medicamina docta,
Quæ docet Augusta Pharmacopœia tua.
Cuius ut es præses: sic vrbs augustius hæc, me
Iudice, nunc per te nomen in orbe tenet.*

XXXII.

Ad Carolum VVolfgang

Rechlingerum, Patr. Augult.

Χρῆματα ἀνὴρ.

Quantum quisque pecuniarum

Possidet, aut opum, CAROLE,

Tanti fit. genus, atque formam

Magna Pecunia auget Dea,

Ac regina: cui per orbem

Semper obediunt omnia.

Quin et vit a viri, atque sanguis

Dicitur. hæc miser qui caret:

Viuos in ter obambulat vir

Mortuus. immo nec iam probus,

Nec prorsus vir habetur vllus.

Sic vetus hoc facit, CAROLE,

Vox verum illa: PECVNIAE, VIR:

Quam probat ipsa passim fides.

XXXIII.

Petro Monauio Med. Cæli

Si tibi quid dederit fortuna benigna: benigna

Sis facilis miseris reddere, PETRE,

XXXIV.

Ad Nicolaum Clemen-
tem Trelaxum.

*Qui dat, emit, CLEMENS, alios sibi: quique li-
Accipit, is se mox, et sua vendit inops. (benter
Sic dare, quam accipere est melius, ne sapius ipse
Accipiam, cunctis dem tamen, opio magis.*

XXXV.

Ad Andream Erstebergium
Caf. Confil.

*Oppius Augusto fit ab aure senator Iulo:
Imperij princeps quum fuit ipse sui.*

*Oppius Augusto tu nunc es ab aure Rodolpho
Alter, et arcani conscius ipse fori.*

*Laus haec magna quidem: sed non minor illa pu-
(tanda est,*

*Quod morum geminas hoc bonitate decus:
Ac quod amas Musas sic, Musarumque ministros*

*ANDREA: quarum gratus alumnus eras:
Quum tibi floreret primi iam temporis aetas,*

Ac tibi barba semel, bis ve rejecta foret.

*Carmina quum legeres populo juvenilia passim:
Praecinctus lauri tempora fronde sacra.*

*Nec dubito, quin sis tibi costans semper, et idem
Carminis auctores carminis auctor ames.*

B 2 Nam

N J I E I F U

ca la .

*Nam licet imperij grauiora negotia tractet:
Tu tamen oblitus non potes esse tui.
Si facis, vt facis hoc, rectè facis: & tibi M^o
Pro virtute tua præmia digna dabunt.*

XXXVI

*Ad D. Iulium Comitem
à Salmis, & Neoburgo ad Oenum,
Cæs. Confil.*

*Qui rectè cupit imperare, I V L I:
Sit clemens simul, atque liberalis.
Nam clementia, liberalitasque
Aequales homines facit Deo: qui
Clemens omnibus, atque liberalis,
Indulget veniam reis: nocetque
Nullis: sed facit omnibus benignè.*

*Quid? quod mancipat ipse sic amicos,
Ac hostes pariter sibi malignos:
Quos fidos sibi reddit, ac benignos:
Si clemens sit hic, atque liberalis.*

*Sic nulla melior paratur arte
I V L I, cuiquam hominum fauor: nec vlla est
Cuiquam conuenientior voluptas,
Quàm seruare homines, & adiuuare.
Hæc est summa, Comes benigne, virtus:
Hæc cælum petitur via decorum.*

Iaco

XXXVII

Iacobo Maripetro Patr.

Veneto.

E Pittaco Mirylenæo.

*Prudens, ne veniant mala, curat. fortis at æqua
Si veniant, tolerat mente, IACOB E, mala.*

XXXIIX.

Ad D. Fridericum Com. Pal.

Rheni, Ducem Bauariæ.

Si pietas anima est orbis, FRIDERICE, fidesq̃:

Qui colit hanc, orbem vult animare pius.

At qui sublatam cupit, hic euiscerat orbem,

Exanimat que, vel hanc exiit orbe malus.

Sic tu nos animas pietate, piissime Princeps:

Exemploque pios nos facis ipse tuo.

O decus eximium. nimirum maxima laus est:

Quum Princeps alios quod iubet, ipse facit.

XXXIX.

Ad Deos, Deasq̃; nemorales.

Dum gelidos vocor in saltus, viridi que sub umbra

Altorum nemorum figere disco feras:

Nō ego vos Nymphas, neq̃ vos ego carmine, Fau-

Inuoco: nec numen curo, Diana, tuum (nos

Ab valeant commenta deūm. Deus vnicus esto:

Qui pariter siluas, & moderatur aquas.

B 3 Si

*Si vultis tamen esse, quod estis, spontè fauente
Principibus suis, comprecor ipse, meis,
Nam Solis radios, & mites ætheris auras
Quæ gerit in siluis Cynthia, tela notant,
Si faciles auræ sint, telaque lucida Solis:
Venatrix nemorum spontè Diana fauet.
Tunc nemora indigenæ Fauni, Nymphæq;
Gaudent: semidei, semideæq; duces.*

XL.

Ad Paulum Melissum

EQ. & Com. Pal.

*Desipere est, hosti non posse, & velle nocere.
Si potes, & non vis, PAVLE, nocere, sapite.*

XLI.

Ad Ioan. Sebastianum

Schertelinum à Purtebach. EQ.

*Si fas est violare jus cuiquam:
Sit fas hoc violare, promerendi
Saltem causa hominis, SEBASTIANE.
Lex hoc summa necessitas requirit,
Ac dilectio sancta, cæteròquin
Semper est pietas magis colenda.*

XLII.

Tychoni Brahe EQ. Dano.

*Nec timeam, nec ego timear quod, rursus utrumq;
Crux est. multa timet, quem, TYCHO, multa
(timent.*

XLIII.

Ad Conradum Teufelium
à Pirccense, EQ. Consil. Pal. & Prae-
fectum Gundelfinganum.

Fructu piger bos optat, & optat aratra caballus:

Sic sua fors odio cuilibet esse solet.

Seu ratio dedit hanc, seu fors objecit amica:

Contentus nemo vivere sorte cupit.

Qui ruri vivit, viuentes clamat in vrbe

Felices: vrbis rus habitator amat.

Sic miles querit mercari: militiaeque

Premia mercator puluerulenta sequi.

Sic nemo sua, sed laudat diuersa colentes:

Ac, quod habet, nemo sic satis esse putat.

Si sit eques quisquam: comes, aut dux esse laborat:

Si dux, rex: si sit rex, cupit esse deus.

Felix ille, quod est, si quis vult esse: nec optat

Amplius: ille sui vivit ubique potens.

XLIV.

Hieronymo Reufnero

Leorino.

Nec mundus capit iste duos, HIERONYME,

Nec regnū dominos, vel dom^o vna duos. (Soles:

B 9 A

XLV.

Ad VVolfgangum Henricum à Brandestein EQ. Magistrum aulae Palatinae Neoburgiae.

*Aut est dives iniquus, iniqui aut proximus heres.
Plebs ait, & res hoc comprobat ipsa satis.
Polline sed quocunque lucri pinguescat iniquus.
Spongia fit, legis fortè premenda manu.*

XLVI.

Ad Hauboldum Floetacherum Cof. Ratisp.

*Si quis malè gubernat hinc Rempublicam
H A V B O L D E, displicet D E O.
Sin benè, Deo placet, hominibus displicet.
O temperamentum malum.
Atqui Deo praestat placere, quàm Dei
Sic hostibus mortalibus.
Sic tu tuam gubernas benè Rempublicam,
Placere quò possis Deo.
Si quis Deo placet, satis tutus manet
Ab hostibus, quis displicet.*

XLVII.

Ioan. Philippo Stibaroà
Putenheim EQ. FR.

*Si queris famam, famam virtute PHILIPPE
Sic eme, quò te humeris tollat ad astra suis.*

XLIIIX.

Ad D. Philippum Ludouicum Com. Palat. Rheni,
Ducem Bauarix.

*Qui regit imperio populos, memor esto PHILIPPE,
(LIPPE,*

Quod regit imperio sic homines, ut homo.

Quod regit ex legum præscripto: denique semper

Quod non imperio, quos regit, ille regit.

Sic regit imperio melius: pater ipse futurus

Subiectis, soboli quod pater esse solet.

*Felicem populū, te Principe Patre, PHILIPPE,
(PE:*

Det Deus imperio tempora longa tuo.

XLIX

Ad D. Ludouicum Principem VVirtebergicum, & Teccium.

*Pocula que donas mihi, dux LVDOVICE,
(fauoris*

Gratus ut agnosco pignora magna tui:

Sic inter pateras procerum fulgere, ducumque

Crateras faciam semper habere locum.

Quin etiam Musis hæc, Musarumque ministris

Propinabo libens, sed memor ipse tui:

B 4 Proque.

*Proque salute tua superis bona vina, litabo;
Quando aliter reddi gratia digna nequit*

L.

Rudolpho ab Hertz-
heim EQ.

*Iguavos fortuna premit, metuitq, RODOLPHE,
Fortes, ut faueat Fors tibi, fortis eris.*

LI.

Ioan. Philippo Fuchsio à
Pinbach, Andr. F. EQ.

*Si quando tibi, sique veritati
Fortè obesse silentium putabis:
Tunc impunè loqui potes, PHILIPPE,
Fas hoc est: aliàs silere præstat.*

LII.

Ad Pancratium Stibarum
à Putenheim
EQ. FR.

*Nec canibus cervos sectatus fertur Achilles,
Nec laqueis: velox sic pede nempe fuit.
Pindarus est auctor, ceruorum quippe medulla
Pastus hic, & cervis par fuit inde fuga.
At mihi non eadem vis est in corpore tardo:
Nam cerui mihi non esca medulla fuit,*

Speffat

*Pestator malo sic, quam venator adesse:
Nec canibus doctus vos, laqueisque sequi.
Sic Dea, sic vestris praesens venatibus opro:
Sicque comes tanti, duxque laboris ouant.*

LIII.

Ioan Alberto ab

Anvveyl E Q.

*Quod facis, hoc cito fac: nec longas differ in horas
Crastina si, quod agis, lux voret, omne peris.*

LIV.

Ad Ioan. Christophorum

Lucium, Consil. VVirtebergicum.

Mendico si das multum, plus ille requireret:

Si nil, te diris, opprobriisque premet.

Quicquid das satis esse negat sibi: sed dare malis,

*LVC I, tanquam homine, & tanquam homo,
(quod satis est.)*

LV.

Ad Ioanem Reyman-

num Iurisc. & Cancell.

Vratisl.

Probatos ut amare, sic amicos

Fas est, IANE, probare nondum amatos.

Aurum Lydius ut lapis, vel ignis:

Sic tempus probat, atque fors amicum

Tristis

*Tristis, cui benè qui facit, fidelis,
Et constans sibi semper est amicus.
Casum turpe sequi, leuique sorti
Statim cedere, IANÈ: nec tenaci
Passu stare, sed hinc pedem referre:
Afflictumque suum negare amicum.
Qui re, in re dubia, iuuat libenter,
Quando re est opus, hic amicus esto.*

LXI.

Michaëli VVirtho I C.

Cancel. Sax. Coburgio.
E Græco.

*Optio si detur, fortunæ malo, potentium
Quàm fastus, MICHAEL, spontè minus
(que pati*

LVII.

Ad Stellam.

E Græco Platonis.

*Tu stellas, mea STELLA, vides: ô sim modò cæcis
Conspicer ut stellis: te, mea STELLA, meæ*

LIIX

Ad Georgium Burccar-

dum à Botar E Q.

*Si quis amat, patitur contraria multa, GEORGI
Sibi cadauer, alteri viuît magis.*

Abfent

*Absens ipse sibi nec abest, nec adest sibi praesens
Captiuitatem liberam captus videt.*

*Quod metuit, jam non metuit: quod sperat, id
(vna*

Desperat: & tutum cauet periculum.

*Languet, nec languet nimis: & valet, haud satis
(ipse*

Sibi valens: & somnians, haud somniat.

*Quod cupit, haud habet: & quod habet, cupit ille
(subinde.*

O inquieta amentium amantium quies.

Qui sapit, ille plagis non irretitur amoris:

Nec blandiendo dulce nutrit hoc malum.

LIX.

Carolo Hornico Patr.

Vratisl.

*Mors sine morte, amor est: sine vita, CAROLE,
(vita:*

Nec moritur, viuit nec sibi, quisquis amat.

LX.

Ad Philippum Heilbrun-
nerum S. Th. D.

*Si schola conjugium est, si Ecclesia parua, PHI-
(LIPPE:*

Quis te conjugio posse carere putet?

Sed

*Sed schola coniugium, sed & est Ecclesia: cuius
Doctores, & praeses, sic moderante Deo.
Sic schola coniugium, sit & hoc Ecclesia felix
Comprecor: inque Deo mens sit, & una fides.*

LX.

Ioan Guolfgango Teu-
felio à Pirccensehe EQ.

E Græco

*Quisque suos patimur manes. verum esse fatemur,
Qui nubit, nihilo nubit at ipse minis.*

LXII

Ad Ioan. Baptistam Crato-
nem Ioan. F.

*Sis CRATO, qui vis esse bonamque merebere se
Se fouet ipsa loquax, & sibi fama fauet.*

LXIII.

Ad Ioan. Casp. Rothum
à Schreccestein, Praefectum Acro-
politanum.

*Sanguine si quis emit regnum, merx cara profero
(cetero est)*

Cariùs ast emitur nil nisi (crede) prece.

Pro prece, sit precii: pro merce que debita mercedi

Sic mihi. peius emit, qui prece, GASPARI

(emit.)

Ad

LXIV.

Ad D. Othonem Henricum

Com. Pal. Rheni, & Ducem
Bavariæ.

*Si quæ boni sint ornamenta Principis,
OTHO, me roges, HENRICE: paucis dixero.
Princeps suis ornatus est virtutibus:
Capitis corona si sit huic, metus DEI.
Si pectoris monile sit, prudentia,
Et liberalium scientia artium.
Si corporis munimentum firmissimum
Iustitia sit, fauor que hominum. non principem
Fermuetur sic vis, aut exercitus:
Quam subditorum beneuolentia, & fides.*

LXV.

Ad D. Lazarum Schuen-

dium Baronem, & EQ. AVR.
Conf. Cæs.

*Si bene cui facias, auges tibi, LAZARE, vitam:
Mantissa hæc vitæ sunt benefacta breuis.
Si bene cui factum est: in mente, recentat, & ore
Semper ut hic viuat posteritatis homo.*

LXVI.

Ad Erasmus Neusteterum

cog. Sturmerum, EQ. FR.

Cur

Cur triplices vultus, arcanaque sacra Diana,
Inscia gens coluit, quæris, ERASME, Dicitur
Luna regit menses: silvas regit ipsa Diana:
At gravidas matres Ilithiya regit.
Pro Dys, naturas rerum coluisse putanda est:
Qui regit has, rex est vnicus ipse Deus.

LXVII.

In Zoilum.

Absentem laceras, presentem ZOILE laudes
Nec malè sic dicis, nec facis ipse mihi.

LXIX.

In ædes Sigismundi Feierabendij,
Bibliopolæ Francofurtensis.

Miraris forsan magnas, quas conspicis, ædes
Hospes: mirari desine, quisquis ades.
Namque SIGISMUNDVS sibi non habet
(struit vobis)

Omnibus has cupit hic nempe patere suis
Omnibus vt pateant, magnas has esse necesse est
Nec dominum capiunt hæ tamen vsque sumunt

LXIX.

E Græco.

Pythagoram sculptor poterat formare loquentem
At nunc Pythagoram spontè silere iuuat.

LXX.

Ad Macrum.

Multa audire, loqui, *MACER*, opportuna me-
(mento:
Aures hoc geminæ, lingua sed vna docent.

LXXI.

Ad Georgium V Virthum
Medicum.

Aut nihil est Fortuna, aut impostura, quod aiunt,
Est leuis. ô miseræ numen inane Deæ.
Moribus ipsa suis fortuna cuique, *GEORGI*,
Eingitur: inque manu sors jacet ipsa Dei.

LXXII.

Lazaro Salio Medico.

Sit bonus ut vir: opus, non longa, *LAZARE* vi-
Sed clara, quemuis dixit habere Plato. (ta,

LXXIII.

Ad Melchiorem Langū IC.

Crux, ignis: mundus, fornax: aurarius ipse
Sit Deus. ast aurum fusile, iustus homo.
Quod vult, hoc facit ipse faber: si forsitan vrit,
Fer patiens: purgat sic Deus ipse suos.
Sordibus exuitur purgatum sæpius aurum:
Quique fouet flammam, carbo fit ipse cinis.

C

Sic

*Sic tu peccati si vis quoque sorde carere,
Vrere, LANGE: vetus dum cinere feat bon*

LXXIV.

E Græco.

*Tu licet occultes homines tua facta nefanda:
Cuncta tamen Nemesis, quæ, facit, ipsa videt*

LXXV.

Ad Ioan. Fridericum

à Rhot EQ.

*Qui sibi proponit, nec perficit, hic sine numis
Ludit: & illudit sic FRIDERICE B. p. 10.
Si nescis, finis tandem, non pugna coronat:
Tu benè propositum perfice, victor eris.*

LXXVI.

Ad D. Ioannem Baptistam

Veberum, Dominum Veifseburgi,
& Grumbachij. Cons. Caf.

*Te quoque fama meas est collaudare Cameracæ
Sapius ac de me splendida verba loqui.
Tanta tuæ bonitas est, & sapientia mentis:
O sidus patriæ, magne Vebere, domus.
Iure makes, varioque togæ limatus es usu:
Et tua Cecropia pectora voce madent.
Scit benè, quæ tua sit facundia, curia regni
Splendida Romani, Casareique fori.*

Mellirogæ

Mellioque placet tibi carmine compta poësis:
Et quia digna facis carmine, carmen amas.
Laudari laus pulchra, viri delectat, & ingens
Calcar habet: tua sic laus mihi calcar erit.

LXXVII.

Ad Adamnm à Kreuth

EQ. & Prouinc. Palat. Neoburg.
Commissarium.

E. Fr. Petrarchæ Italico.

Ita furor breuis est: quam ni ratione coërces,
Fit longus tandem, continuusque furor.
Si manet, ad mortem furor, aut ad dedecus omne
Sic possessorem ducit, ADAME, suum.
Vicit Alexandrum victorem fortior ira:
Quum maior foret, hac patre fit inde minor.

LXXIIX.

Ad Georgium Sebastia-
num Stibarum à Putenheim.

EQ. Fr.

Pocula Pancratius, fratresque Georgius, atque
Albertus gemini, prima dedere mihi.
Altera sed tecum Ioannes spontè Philippus
Obtulit: ò animo care SEBASTE meo.

C 2 Tertia

Tertia iam donas solus, patre nempe volente:

Ac quoties crescunt munera, crescit amor.

Iam satis ô satis est: numero Deus impari gaudeo.

Perfectus numerus dicitur esse triplex.

Quid? quod tres Charites sunt, & tres in

Gratia nunc tandem me triplicata decet.

Multa tibi memor, atque tuis ego debeo muneribus.

Fratribus: & gratus vix satis esse queo.

Carmine, quod possum, si non mortale futurum

Perpetuum vobis conciliabo decus.

LXXIX

In Venerem.

Cur, Ascræ senex, Venus est (dic) aurea dicitur?

An quòd iners auro conciliatur amor?

Sit virtus tua magna licet: nunc omen in auro

Est melius. sic est aurea rota Venus.

XXC.

Achiori ab Vlm EQ. & Ma

gistro Cueriæ Badanæ.

Sæpe solent hominum sensus pervertere rectos

Quattuor hæc: odium, munera, terror, amor.

XXCI.

Ad D. Richardum Strein

Baron em Schuarzenaium, Cæs. Confili

genus, & virtus, cum re, te magne RICHAR-
Commendat, atque dignitas. (DE

pietas magis, & magnum doctrina per orbem
Hinc inde jam notissima.

Latium loquitur: te Gallia prædicat: altrix
Te laudat & Germania.

Te gens omnis amat: tibi verum præstat honorem,
Quem debet, omnis natio.

Præcipue te Roma colit: si stemmata quando
Legit suorum civium.

Quid memorem? quàm sis cui prudentia nostri,
Togæque Romanæ decus:

Præsidium lumen: Latine facundia lingue:

Ac dulce præsidium fori.

Mitte tot, & tantis Baro dotibus inclyte: cælo
Te Musa jam dudum beat:

Propterea cui tua ritè litavit, chartaque: nomen
Aeternitas sacrat tuum.

XXCII.

Ad D. Georgium Mehlium

Streelitz, Dominum Greifstenium, Cæs.
Conf. & Procancellarium Boëmæ.

Quæ quum virtus maior foret, arsque rogata:
Magnus honor vatum semper in orbe fuit.

Quæ quum virtus facta est minor, arsque toga-
tam minor est vati, vel quoque nullus honos. (ta:

C 3 Quod

*Quod si maior honos vatum foret: illic maior
Bellica tunc virtus, arsque togata foret.
Sic quoniam Musas, & vates semper honoras,
MEHLI, iam virtus hinc tua magna patet.
Nec facis hoc frustra: Musæ, vatesque patrum
Munera retribuunt non peritura suis.*

LXXXIII.

Baldafari Zugero

Franco.

Quattuor hæ pestes, pacis sunt, BALDASARI

Liur, auarities, fastus, & ira feror.

LXXXIV.

Ad VVolfgangum Pelcchio

*uerum à Hohenbuchpach EQ.
& Magist. Cur. Palat.*

Sint licet immites, mites facit illicò cervos

Musica: quando teres fistula dulcè canit.

Immemor ille sui, iaculis se spontè, plagisq;

Implicat: & domini præda fit inde sui.

Pellicit humanas sic assentatio mentes:

Et secum imprudens in scelus omne trahit.

Nam si quid veri est, id adulterat omne: summiq;

Eruit hæc oculos bellua mentis atrox:

XXXV.

Gualthero Drechfelio

Iurisc. & Canc. Palat.

Aut fert laborem, aut est laboris præmium,

Cuncti, quod optant, OTIVM.

Hoc dulce, triste est illud. felix hic dies,

Anni pater qui sit sui.

XXCVI.

E Græco Luciani.

Si mala, quæ patras, homines, non improbe diuos

Calabis: nec tunc quum meditaris adhuc.

XXCVII.

Ad Carolum Vtenhouium.

Multi regna colunt, non reges CAROLE: re-

(gens

Si quis fortè colit, sic cupit esse potens.

Nam colit is regem, quò calcet, & opprimat

(omnes:

Omnibus vt noceat, commodet ipse sibi.

Sed plures nitidæ fulgor quoque conuocat aulæ:

Aut honor, aut auri dira cupido premit.

Scipatus tot eat populis licet ipse Monarcha:

Crede, tot in populis vix erit vna fides.

XXCIX.

C 4 Thobiæ

Thobiæ Zorero Iurisc.

*Qui famulus tandem famulorum postulat esse:
Plures hic famulos, quàm ferat usus, aliat.*

XXCIX.

Nicolao Mario Iurisc.

*Sic rectè viuis, si curas esse, quod audis:
Virtus, virtutis non placet vmbra mibi.*

XC.

Ad Melchiorem Iægerum

Confil. VVirteberg.

Quid sit viuere, MELCHIOR, beatè:

Pulchrè Marsilius docet Ficinus.

Primum noscere vera sit: secundum

Consultare benè: atque tertium sit

Semper velle bonum: bonumque quartum

Quod vis, hoc agere. absoluta virtus

Constat quattuor hisce rebus omnis:

Prudens vt, sapiensque sis, & vnà

Iustus, perpetuoque perseuerans.

Qui sic viuit, homo beatus ille

Viuit: qui secus: ille non homo, sed

Turpis bestia jure nominatur.

XCII.

Ioan. Thomæ Freigio IC.

*male corpus habet, medico: sin peffus, amico
Te committe bono: caetera cura Dei.*

X CII.

Ad Alexium Moroldū I C.

*A iustis iniusta viris iniustus ALEXI:
Scultus ab iniustis iusta MOROLDE petit.
A iustis pete iusta. vetat Nemesis Dea vindex,
Ne speres, iustos nec nisi iusta roges.*

X CIII.

Ad Io. Georg. & Guilielmū,
& VVolfg. Christophorum à Ro-
tenham EQ.

*Quem mihi donastis, sinceri pignus amoris:
Credite, perpetui crater amoris erit.
Si precium specto, foris auro fulget, & intus:
Ornat & hunc rara mirus ab arte decor.
Maior at est precio, formaque decentior ipsa,
Cognitus hic longo tempore, vester amor.
At nec amor precium minuit: sed gratius inde,
Ex animo munus quod datur, esse solet.
Et quia jam non stare magis, sed crescere vultis
Munera: perpetuus debitor esse volo.
Caminibus, si quid praconia nostra valebunt,
Viure vos faciam tempus in omne meis.*

X C I V.

C 5 Ad

Ad Ioannem à Gemminge

Magistrum Venat. Palat. EQ.

Quæ dedit umbrantes tot ceruos tempora ramis

Auspicij; hodiè, candide IANE, tuis;

Fausta dies, niueo meritò signanda lapillo;

Fortuna redeat sæpius, o pro, pari.

Si qua dea est, præsens fuit his venatibus ipsa

Delia: quam metuunt per nemus omne caput.

Ipsa simul prædam cupidus obiecit: & ipsa

Perdidit occultam Diua subinde plagam.

Quod decet ergo, canes Diuæ placabimus exiti:

Quos vult esse sacros ipsa Diana sibi.

In prædam, partemque canes fas esto vocare:

Sanguine ceruino pascere guttur edax.

Premia latrantium sunt hæc gratissima turbet:

Nam sic ad prædam fortior ire solet.

XCIV.

Christophoro Richardo IC.

Si qua nocet, citò lingua nocet: citò crescit et illa

Noxa: sed haud crescens tam citò noxa fugit.

XCVI.

Ad Vitum Curnerum IC.

Mercedem persolue libens, quicumque laborat

VITE tibi: vitæ pars fuit ille tuæ:

*Tu pars illius vitæ simul esse memento:
Mercedem quisquis denegat, ille necat.*

XCVII.

Ioanni Læto I C.

*Cui des, LÆTE, vide. Cato sic monet, ipse li-
Si dederis digno, munera digna puta. (benter*

XCIIX.

Symbolum D. Iacobi Mar-
chionis Badensis.

*Dilige iustitiam, terram quicumque gubernas
Iudex: sic vates regius ille canit.*

*Symbolon hoc tibi nempe placet. te quippe I A-
Commonet officij, Marchiomagne, tui. (COBE*

*Iudicet vt princeps benè, lanx hoc ponderet omne
Iustitiæ vires temperet inde suas.*

*Felicem populum, si princeps jure, vel æquo
Se magis, arbitrio quàm regit ipse suo.*

XCIX.

Conr. Carolo. Hehlio

Patr. August.

E Græco.

*Omne nocet nimium: vetus hinc est, CAROLE,
Quod fel erit, non mel, si mel erit nimium. (verbū:*

C.

Ad Lectorem.

Quæ

*Qui legis has Apinas, aut Tricas, candide Lector,
Candidus ut maneas, consule quaso boni.
Aestas haec dedit: similis Autumnus. Hyemsq;
Verque nouum Tricas mox, Apinasq; dabunt.*

SYMBOLA ALIQVOT
Illustr. Principum Ger-
maniae.

PHILIPPI LVDOVICI COM.
Palat. Rheni.

Christus meum asylum.

*Seu morior, seu vivo, MEVM sit CHRISTVS
(ASYLVVM)*

Mortis hic, et vitae sacra sit ara mea.

IOANNIS COM. PAL.

Illumina oculos meos Domine.

*Luce tua DEVS, oro, meos ILLVMINA oculos.
Nam sine luce tua caecutit omnis homo.*

OTHONIS HENRICI
Com. Palat. Rhen.

Deum time: Regem honora.

*Caeli iura tenet Deus, at rex orbis: HONORA
Sic REGEM, fida mente, DEVMq; TIME.*

FRIDERICI COM. PAL.

Iustitia stabilitur thronus.

IUSTI

IUSTITIA THRONVS imperij **STA-**
(**BILITVR** in orbe:

Firmiter ille regit, quem Dea sancta regit.

CAROLI COM. PAL.

Iustitia exaltat gentem.

Sic iustus, quicumque suam vult crescere gentem:

IUSTITIA EXALTAT firmatam
(robore **GENTEM.**

LVDOVICI ELECT. PAL,

Allding zergengflich.

OMNIA PRÆTEREUNT, *que cœ-*
(*lum, terra, fretumque*

Continet; æternum præter amare Deum.

IOAN. CASIMIRI COM. PAL.

Sincerè, & constanter.

SINCERE *quicquid facis, ET CON-*
(*STANTER: honestè*

Hoc facis: & laudem sic probitatis habes.

GVILIELMI DVC. BOIORVM.

Dulce amarum Patientia.

DVLCORAT *omne sibi PATIENTIA,*
(*quicquid AMARVM est:*

Dulcia qui meruit, gustat amara prius.

FERDINANDI DVC. BAVARIÆ.

Vide, cui fidas.

Fide,

Fide, sed antè VIDE, CVL FIDAS: f-

(dere munda

Plena doli: res est fidere tuta Deo.

GVILIELMI DVC. IVLIACENS

Christus spes vna salutis.

Non lex, aut virtus: CHRISTVS SPES

(VNA SALVTIS

Fidentes supera qui sibi seruat ope.

GEORGII IOANNIS COM. PAL.

Inuia virtuti nulla via.

INVIA VIRTVTI NULLA

(VIA: tendit in alt

Virtus: nec molli tramite tentat iter.

IO. ERNESTI DVC. SAXONIE

Vincit sapientia robur.

Si ratio vires VINCIT, SAPIENTIA

(ROBUR

Fortior est, animus cui benè, mensque sapit

IO. CASIMIRI DVC. SAXONIE

Virtus post fata superstes.

Omnia sunt mortis: VIRTVS POST FA

(TA SVPERSTES

Sola manet. virtus namque perire nequit.

GVILIELMI DVCIS BRVN-

siigij & Lunæburgij.

Spe

Spes mea Christus.

Quicquid agam, patriarū: **MEA est SPES**

(*unica CHRISTVS:*

Per quem spiro, pec hunc spero perenne bonū.

WILHELMII LANDGR. HASSIÆ.

Viuuit post funera virtus.

Quis a mori certū est. **VIVIT POST FV-**

(*NERA VIRTVS:*

Immeritis, cælum pandit, & astra, mori.

LVDOVICI LANDGR. HASSIÆ.

J. G. G. J. A. N.

Fido Deo, quoties fors hic me dura fatigat:

Qui didicit Domino fidere, saluus erit.

PHILIPPI LANDGR. HASSIÆ.

M. H. J. W.

SPES MEA tu DEVS es: timor hanc si

(*fortè malorum*

Vincit: vincit amor mox, bonitasque Dei.

GEORGII LANDGR. HASSIÆ.

Respice finem.

Quicquid agis, prudens age: sic & **RESPICE**

(*FINEM:*

Si tu, quæ profunt, res benè semper agis.

LVDOVICI DVCIS VVIR-

tebergici, & Teccij.

N. G. W. G.

*Non mea, sed fiat, DEVS è, tua sancta voluntas
Quod tu vis, hoc me fac quoque velle Deus.*

IOANNIS DVCIS ME-
gapolensis.

Principis est virtus maxima, nosse Deum.

Principis est si prima Deum bene noscere virtus

Principis est virtus altera nosse suos.

LECTORI S.

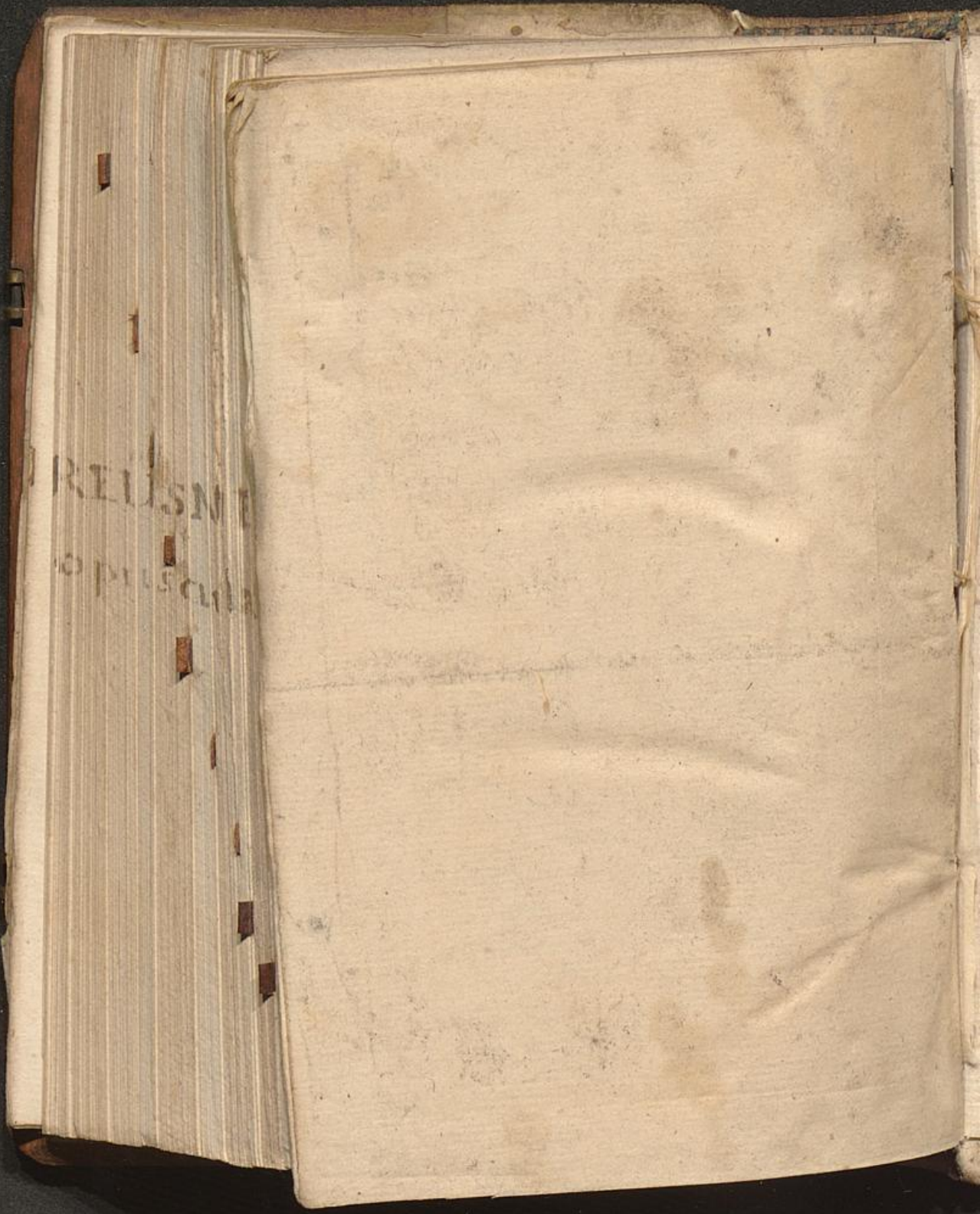
Pagellis aliquot vacantibus, subijcere nobis libet
Symbola Heroica è multis pauca : quæ à summis
regibus, & principibus, alijsq; viris illustribus vici-
pata; vno aliquando volumine in lucem simul pro-
dibunt omnia. Interea hanc opellam nostram bo-
ni confule, & Vale.

FINIS.

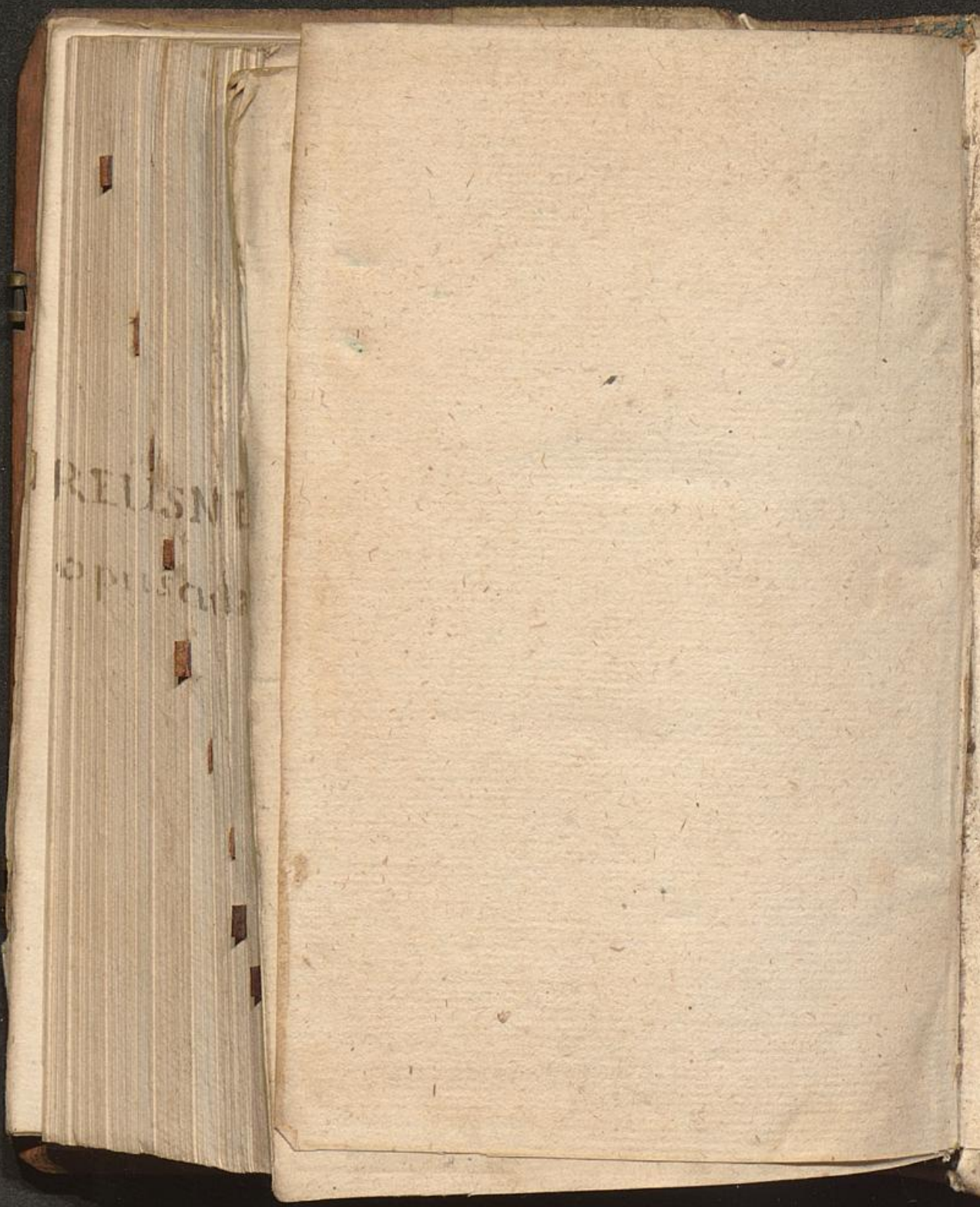

L A V I N G Æ
Excudebat Leonhardus Rein-
michælius.

REUSN
opuscul

Th

5859